

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 40. Quorumdam Episcoporum opponentium Instructiones a S.
Congregatione damnatae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII „næ nostræ Charitatis visceribus in
A. C. 1714. „ejusdem orthodoxæ Religionis bo-
 „num enixius apprecamur, Apostoli-
 „cam Majestati tuæ benedictionem a-
 „mantissime impertimur.„

§. XL.

*Quorundam Episcoporum opposi-
 tionum Instructiones a S. Congrega-
 tione damnatæ.*

*Lafiteau
 Hist. de la
 Const. t. I.
 part. 2.*

Postquam Pontificis Constitutio una-
 cum Pastoralis instructione ad ab-
 sentes Episcopos delata fuerat, ex his
 plusquam septuaginta duo Præsules
 sese illis quadraginta adjunxere, atque
 acceptationis formulæ ad eos transmis-
 sæ subscripserunt: Apamiensis vero,
 Mirapicensis, Monpessulanus, Attre-
 batensis, Trecoriensis & Engolismensis
 suo silentio testatum reddebant, quod
 octo palam reclamantibus Episcopis po-
 tius accederent: Edidit quoque Hen-
 ricus de Cambout Metensis Episcopus
 die vigesima Junii suam Instructionem
 pastorem, qua tamen Constitutionis
 Pontificiæ acceptationem restringebat
 unice ad illos sensus, quos ipse ibidem
 explicabat: proin exceptis hisce septem
 Episcopis mentem suam non exprimer-
 tibus, & aliis octo sese palam oppo-
 nentibus ceteri omnes Franciæ Episcopi

pure & simpliciter ad vota Parisini con- Sæc. XVIII.
ventus hanc Constitutionem accepta- A. C. 1714.
runt: Quoniam vero Rex suis literis
die decima quarta Februarii præceperat, ut præfata Constitutio ubique & uniformiter ad mentem Gallicani conventus in universo Regno reciperetur, & Metensis Episcopus novam acceptandi formulam invehere, ac Novatores Constitutionis vim enervare, errorumque proscriptionem eludere viderentur, eapropter Rex die quinta Julii hujus Episcopi Instructionem tanquam Regio mandato, & præscriptæ Constitutionis Acceptationi contrariam, & Gallicano conventui injuriam supprimi ac revocari præcepit, hujus tamen edicti severitatem mitigare promisit.

Jam antea vero Turonensis Archiepiscopus, die decima quinta Februarii & Cardinalis Noaillius suas ediderunt Instructiones Pastorales, in quibus tamen tam immoderata vehementia in Papam, Regem & Episcopos acceptantes insurrexere, ut non modo Regis sed etiam Pontificis indignationem in se concitarent, & eorum instructiones Romæ palam damnarentur, ac Pontificis jussu S. Congregatio Cardinalium S. Inquisitionis die vigesima sexta Martii sequens promulgaret edictum.

Sæc. XVIII.

A. C. 1714

„Auditis plurium Theologorum ad
 „hoc specialiter deputatorum Censuris
 „iisque relatis sanctissimo Domino no-
 „stro Clementi Papæ XI. unacum eo-
 „rumdem Eminentissimorum votis, de
 „Mandato Sanctitatis suæ præsentis De-
 „creto prohibet, & damnat infra scripta
 „Folia Gallico idiomate nuper edita.

„Unum scilicet sub titulo: *Epistola*
Pastoralis & mandatum Eminentissimi Car-
dinalis Noailii Parisiensis Archiepiscopi
 „&c. tanquam, ut minimum, captio-
 „sum, scandalosum, temerarium, sanctæ
 „Sedi Apostolicæ injuriosum, ac re-
 „dolens schisma, & in illud inducens.

„Alterum vero sub titulo: *Manda-*
tum Archiepiscopi Turonensis &c. tan-
 „quam captiosum, scandalosum, teme-
 „rarium, & sanctæ Sedi Apostolicæ in-
 „juriosum, hæc itaque folia sic prohi-
 „bita, & damnata per idem Decretum
 „eadem sacra Congregatio, de Man-
 „dato, ut supra, vetat, ne quis cujus-
 „cunque sit status & conditionis, quo-
 „cunque loco, idiomate & versione im-
 „pressa, vel imprimenda audeat, ullo
 „modo, & sub quocunque prætextu
 „iterum imprimere, vel imprimi facere,
 „neque impressa apud se retinere, &
 „locorum, aut hæreticæ pravitate le-
 „quisitoribus statim, & cum effectu
 „tra

„tradere & consignare teneatur sub pœ- Sæc. XVIII.
 „nis in indice librorum prohibitorum A. C. 1714.
 „contentis. „

Eadem quoque S. Congregatio die
 secunda Maij Catalaunensis Episcopi
 Instructionem declaravit velut erro-
 neam, & hæresi proximam. Ceterum
 inter oppositos Episcopos Boloniensis,
 quamvis Constitutionem non acceptas-
 set, in sua tamen instructione mirum
 extirpandi Jansenismi Zelum præsetulit,
 Bajonensis quoque omnes Episcopos
 eodem Zelo, quo Jansenii doctrinam,
 cunctaque scripta ad innovandos ejus
 errores edita damnarunt, etiam Ques-
 neli reflexiones proscribere, haud cun-
 ctatos fuisse, in sua Instructione asse-
 ruit, & Catalaunensis ac Macloviensis
 eundem librum, eoquod erroribus jam
 proscriptis faveret, atque Ecclesiæ de-
 cisionibus adversaretur, damnarunt.
 Denique Virodunensis, se plura, præ-
 cipue circa quinque Jansenii proposi-
 tiones ad populum in errores inducen-
 dum tendentia, in hoc libro reperiisse
 testatus est, quinimo in quodam scripto
 post ejus obitum reperto declarabat,
 quod ex Cl. Propositionibus deprehen-
 derit sexaginta tres aut perversas, vel
 suspectas, vel periculosas, aut in Bajo
 damnatas. Ex his elucet, quod ex
 octo Episcopis oppositis, qui suam
 T t 3 fen-

Sæc. XVIII. A. C. 1714. sententiam circa Quesnelli librum pronuntiarunt, nec unicus fuerit, qui hunc librum tanquam erroribus scatentem non damnasset, ejusque lectionem suis fidelibus non interdixisset, proinde tacite approbarunt, ea, quæ ceteri Præsules in suo Conventu pro condemnatione hujus libri decreverunt, eorum ergo repugnantia unicè eo collimasse videtur, ut, prout die duodecima Januarii condixerant, quicquid in Constitutionis favorem ibidem ageretur, sese opponerent.

§. XLII.

Pontificis indignatio contra octo Episcopos opposcentes.

*Avertiss. au
Mem. I.
Lafiteau l. c.
Tomoignage
de l'Univer-
sité de
Paris.*

Quo ardentius Pontifex, Franciæ Rex, Regniq[ue] Præsules, imo & præcipua Parlamenta ad Parisiensis imitationem Pontificiæ Constitutionis acceptionem urgebant, eo magis impotentibus furiis Quesnellistæ cuncta in ejus favorem gesta convitiis, calumniis & mendaciis inficere certabant: Præ ceteris Quesnellus, cum jam antè priori, edita explicatione apologetica acerbissimas querelas in publicam lucem effuderat, caussatus, se a Pontifice non esse auditum, atque animi sui interiora perperam a Curia Romana judi-